בית אהרן — תהלים

כתיב אהבו את ד' כל חסידיו אמונים נוצר ד'. אפי' מי שהוא אינו אלא בבחי' אמונה. אעפ"כ כשהוא מאמין בחסדי ד' וכו'. נוצר ל' צורה ואין צייר כאלקינו והיינו שכתוב זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כו' אפי' כשהחסד הוא כמו תינוק ונער אעפ"כ הקב"ה זוכרו משום אהבת כלולותיך. פי' כללות ישראל. או הוא מלשון כלתה נפשי שהוא כוסף לאהוב את השם. ואע"פ שהוא אלקי כל הארץ אינו מייחד שמו אלא על ישראל. וכן אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. א"ת ב"הבראם אלא באברהם. אע"פ שהי' אחר כמה דורות. וכמו האב שאוהב את בנו בקטנותו מפני שהוא מצייר שכשיהי' גדול יהי' צדיק וחכם. וזהו אמונים נ"וצר לשון צייר"ר. ע"כ אהבו את ד' כל חסידיו וכו':

את השמש לממשלת היום וגו' את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו. ובאמת צ"ל זה באדם התחתון. והאמת שיש באדם שכל גדול ועם גודל הבהירות שיש להשכל אינו יכול להסתכל בו. רק שהוא אור יום דהיינו כל המדות נקראים יום והוא מאיר על דרך הכלל. אך יש שכל שהוא למטה ונקרא יר"ח. יר"ח ע"ש שיש לו ריח דהיינו שמבין שצריך לעבוד ד' מפני שנותן לו כך וכך ועושה כך וכך והיינו נחת רי"ח. וכוכבים היינו האותיות. מפני שכשהוא עומד להתפלל אפילו באמונה קטנה ומסתכל באותיות הוא מתמלא יראה ורעד ומאירים ככוכבים:

בפסוק חליתי פניך בכל לב. אמר. רחמנא ליבא בעי. דיוקנו של יעקב חקוק בכסא. פי' אמונה תתאה קרוי יעקב אע"פ שכללות האמונה היא תתאה אעפ"כ היא נרמזת במלת ב"ראשית דהיינו בי"ת ראשית וזהו סוף מעשה במחשבה תחילה. ואיתא נפל פיתקא מן שמיא וכתיב בה אמ"ת אמרו שמע מינה חותמו של הקב"ה אמת. ושמע לשון תענוג וזהו אמת כשנקשר עם האמונה זהו ג"כ חקוק בכסא. וזהו דיוקנו של יעקב. וזהו נקרא ווי העמודים וא"ו הוא רחמנות וזהו בכל לב וכו'. וזה ה"חלם לעשות זהו לשון בקשה וה"חלם הוא לשון ויחל משה: